

κλίτους, ὅπερ ἦτο καὶ ὑψηλότερον τῶν ἄκρων, σταυροθόλια ἐκάλυπτον χώρους τετραγώνους ἐν κατόψει, τὰ δὲ τῶν πλαγίων ἐπιμήκεις ὀρθογωνίους, ὡς συμβαίνει εἰς πολλοὺς γοθτικούς ναοὺς τῆς Δύσεως. Διὰ τετραγώνων δὲ σταυροθολίων ἐκαλύπτετο καὶ τὸ ἱερὸν βῆμα καὶ οἱ δύο ἐκατέρωθεν αὐτοῦ χῶροι οἱ ἐπέχοντες τόπον προθέσεως καὶ διακονικοῦ. Φωτογραφίαν ἀναστηλωθέντος κατὰ χώραν τμήματος πολυμεροῦς πεσσοῦ παρέχει ἡ *εἰκὼν 6*.

Ὁ ναὸς εἶχεν ἐν μόνον πλουσίως διαμεμορφωμένον θύρωμα εἰσόδου, κατὰ τὸ μέσον τῆς δυτικῆς πλευρᾶς. Τὸ θύρωμα δὲ τοῦτο ἀπετελεῖτο ἐκ τριῶν ἐπαλλήλων ὀξυκορῦφων τῶν βαινόντων ἐπὶ κιονίσκων, ὧν εὐρέθησαν κατὰ χώραν αἱ βάσεις. Παράθυρα δ' ὑπῆρχον κάτω μὲν μόνον ἐπὶ τῶν μακρῶν πλευρῶν τοῦ ναοῦ, ἄνω δὲ ὑπεράνω τῆς πεσσοστοιχίας, ἴσως δὲ καὶ ἄνωθεν τοῦ θυρώματος. Ἄναμφιβόλως δὲ καὶ τὸ ἱερὸν θὰ ἐφωτίζετο δι' ἐνὸς μεγάλου πρὸς ἀνατολὰς παραθύρου, ὅπερ δὲν ἐσημειώθη ἐν τῇ παρατιθεμένῃ κατόψει (*εἰκ. 4*), ἐπειδὴ τοῦ ἱεροῦ οἱ τοῖχοι εἰς μικρὸν μόνον ὕψος διετηρήθησαν.

Τὰ παράθυρα ἐφράσσοντο διὰ μαρμαρίων φραγμάτων σχηματιζομένων δι' ὀξυκορῦφων τοξυλλίων ἢ τριφυλλίων (*εἰκ. 3*).

Ὁ περιγραφεὶς ναὸς ἀπετέλει τὸ καθολικὸν μονῆς, ἧς διακρίνονται τὰ θεμέλια κελλίων, καὶ ὁ καλῶς διατηρηθεὶς πυλὼν τῆς εἰσόδου (*εἰκ. 7*). Ὁ πυλὼν δ' οὗτος ἔχει σχῆμα τετραγώνου (7.30 × 7.60) καλυπτόμενον διὰ καμάρας, ὑπεράνω τῆς ὁποίας ὑψοῦτο ὄχιυρὸς πύργος.

Ἄν κρίνη τις ἐκ τῶν ἐπὶ τῶν κionoκράνων διακοσμητικῶν θεμάτων καὶ ἐκ τῆς μορφῆς τῶν πολυμερῶν πεσσοῦ δύναται νὰ χρονολογήσῃ τὸν ναὸν ἀπὸ τῶν μέσου τῆς ΙΓ' ἑκατονταετηρίδος.

ΑΝΑΣΤ. Κ. ΟΡΛΑΝΔΟΣ

9. ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ

Αἱ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐν Ἐπιδαύρῳ ἀνασκαφαὶ περιστράφησαν περὶ τὸν χῶρον τὸν πρὸς βορρᾶν τοῦ Σταδίου, ἐνθα ἡ παρὰ τὸ βόρειον ἀνάλημμα τοῦ Σταδίου δίοδος, ἦν διερχόμενος τις καὶ στρέφων δεξιὰ εἰσέρχεται διὰ τῆς καμαρωτῆς εἰσόδου εἰς τὸν στίβον τοῦ Σταδίου. Ὑπὲρ τὴν δίοδον (δρόμον) ταύτην ἐκτείνεται εὐρεία πλατεία· εἰς τὸ βάθος δὲ ταύτης ἀπεκαλύφθη νῦν καὶ ὀλοσχερῶς ἐξηρουνήθη *διπλῆ Στοά* μήκους 27 περίπου μέτρων καὶ πλάτους 9 μ. Ἐν τῇ προσόψει εἶχεν αὕτη 11 δωρικούς πιθανῶς κίονας, ἔνεκα δὲ τοῦ μεγάλου πλάτους αὐτῆς εἶχε καὶ ἐσωτερικῶς, πρὸς ὑποβάστασιν τῆς στέγης, στίχον κίωνων Ἰωνικοῦ ρυθμοῦ, ὧν σφῆζονται αἱ βάσεις. Χαρακτηριστικὸν τῶν κίωνων τούτων εἶνε ὅτι ἡ σπεῖρα ὁμοιάζει τῇ ἰδιορρυθμῷ

σπείρα τῶν Ἀθηναϊκῶν Προπυλαίων, ὡς πρὸς τὴν καθόλου δὲ διάταξιν δμοιάζει ἢ περὶ ἧς ὁ λόγος Στοᾶ τῇ κατὰ τὴν βορειοανατολικὴν πλευρὰν τοῦ περιβόλου τοῦ Ἱεροῦ Στοᾶ, ἐφ' ἧς ἔχουσι κτισθῆ αἱ θέρμαι. Πλατεῖα καὶ Στοὰ ἀπετέλουν, ὡς φαίνεται, *παλαιίστραν* συνδεομένην μετὰ τοῦ Σταδίου καὶ χρησιμεύουσαν, ὅπως ἐν αὐτῇ τελοῦνται οἱ λοιποὶ (πλὴν τοῦ δρόμου) ἀγῶνες.

Ἐγένετο δὲ καὶ σκαφή πρὸς ἐξερεύνησιν τῆς κληθείσης Στοᾶς ἢ κιγκλιδωτοῦ ἴσως δρόμου, ὅστις ἦγεν ἀπὸ τοῦ ἐδάφους τοῦ μεταξὺ τοῦ ναοῦ τῆς Ἀρτέμιδος καὶ τῆς Στοᾶς Κότυος εἰς τὰς θέρμας. Ἐκ τῆς γενομένης σκαφῆς ἐξήχθη ὅτι διὰ τεσσάρων ἢ πέντε βαθμίδων (δύο σφύζονται) ἀνήρχετο τις εἰς τεχνητὸν ὀριζόντιον δάπεδον, βαίνων δὲ ἐπὶ μακρὸν ἔστρεφε πρὸς βορρᾶν καὶ διὰ κλίμακος ἐκ τεσσάρων ἢ πέντε ὠσαύτως βαθμίδων ἀνήρχετο εἰς ἄλλο τεχνητὸν ὀριζόντιον ἔδαφος, δι' οὗ ἔβαινε κατ' εὐθείαν ἐπὶ τοῦ δαπέδου τῆς Κρήνης, ἀφ' οὗ κατήρχετο διὰ σφυζομένων τεσσάρων βαθμίδων εἰς κατώτερον τεχνητὸν ὀριζόντιον δάπεδον, ἐφ' οὗ προχωρῶν κατὰ μῆκος τῆς προσόψεως τῶν θερμῶν εἰσῆρχετο εἰς αὐτάς.

Ἐθρήματα ἔσχομεν ἐφέτος καὶ ἄλλην στήλην (τεμάχιον) θεαροδόκων. Ἐν αὐτῇ ἀναγράφονται θεαροδόκοι τοῦ Ἱεροῦ ἐν Μεγάροις, ἐν Ἀθήναις, ἐν Θήβαις, ἐν Θεσσαῖς κλπ. Ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν σὺν τῇ ἄλλῃ τῇ πέρυσιν εὐρεθείσῃ ἐπὶ τῆς Κρήνης, τῇ ὑπὸ γραφικὴν καὶ ἱστορικὴν ἔποψιν σημαντικωτάτῃ, συμπεριλαμβάνω ἐν τῷ παρασκευαζομένῳ διὰ τὴν Ἐφημερίδα ἄρθρῳ περὶ τῶν τριῶν θερμῶν.

Π. ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ

10. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΘΟΛΩΤΟΥ ΤΑΦΟΥ ΟΣΜΑΝΑΓΑ ΠΥΛΟΥ

Πρὸς νότιον τοῦ χωρίου Ὀσμάναγα τῆς Πύλου, 10' περίπου μακρὰν τούτου καὶ περὶ τὴν 1½ ὥραν μακρὰν τῆς ἀρχαίας ἀκροπόλεως, παρὰ τὴν ῥίζαν τοῦ λοφίσκου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ χωρίον, ἐπὶ τοῦ ὄριου τῶν σταφιδαμπέλων τοῦ Νικ. Ἀδαμοπούλου καὶ Χαρ. Χριστοφιλοπούλου ἀνεκαλύφθη τυχαίως ὑπόγειος θολωτὸς μυκηναϊκὸς τάφος. Ἡ θέσις ἐσημειοῦτο δι' ἐλαφρᾶς ἐξάρσεως τοῦ ἐδάφους, ἠτις ἦτο ὑπόλειμμα τοῦ τεχνητοῦ τύμβου, ὅστις καὶ ἐπὶ τῶν ὑπογείων θολωτῶν τάφων ἐξεῖχε πάντοτε καλύπτων τὴν κορυφὴν αὐτῶν. Τὸν τάφον ἀνεκάλυψαν οἱ προμνημονευθέντες χωρικοὶ, οἵτινες καὶ ἐπεχείρησαν ματαίως νὰ ἀνασκάψωσιν αὐτόν, εἰσχωρήσαντες ὁμῶς εἰς ἱκανὸν βάθος ἐντὸς αὐτοῦ. Τῇ ὑποδείξει τούτων ἐγένετο κατόπιν δαπάνη τῆς ἐταιρείας ἢ ἀνασκαφῆς του. Δυστυχῶς παρὰ τὰς ἀρχικὰς ἐλπίδας τῶν ἀνασκαφῶν Κ. Κουρουνηώτη καὶ ἐπιμελητοῦ Φ. Σταυροπούλου ὁ τάφος